

BLAAVAND

melder Storm

I flere Aar har vi haft Lyst til at optage en Film om Emnet »Den danske Fisker«. Dette har ikke før været gjort, mærkeligt nok, da Livet mellem disse modige og uforfærdede Mænd rummer saa megen Dramatik og Spænding og har den skønneste og mest maleriske Baggrund: Havet!

En skønne Dag blev Tanken pludselig aktuel. Paa Asas Kontor i Lyngby laa et Brev, underskrevet af Erhvervschef Rudolf Jørgensen, Sekretæren i Esbjerg nye Reklameforening. Esbjerg Erhvervskontor, der saa ofte har vist et glimrende Initiativ, havde faaet den Idé, at Asa skulde optage en 10 Minutters Reklamefilm for Esbjerg, dens Handel og Industri og ikke mindst for Fiskeriet, og denne Film skulde i Lighed med, hvad andre Byer har opnaaet, vises i Landets Biografer og give den danske Befolkning et Kendskab til Vestkystens Fiskere og deres Arbejde.

Tanken interesserede os, og vi rejste derover for at hente Inspiration af selve Stedet, og vi saa da til vor Forbløffelse, at den gængse Opfattelse af »Fiskeren af i Dag« er helt forkert.

Hans Arbejdsvilkaar, hans Udseende og hans Levevis er helt anderledes end for 50 Aar siden, men hans Sjæl, hans Hjerte er det samme nu som dengang. Og Havet er det samme... lige lunefuldt... lige farligt.

Jo mere vi fordybede os i Milieuet, des mere optog Emnet os, og før vi vidste det, var vort gamle Ønske om at lave en Vesterhavsfilm vaagnet op igen. Vi vilde vise det altsammen, vi maatte vise Fiskeren af idag, men ogsaa for en Generation siden, og derfor begynder Filmen med et Forlis omkring Aarhundredskiftet, som bliver den direkte Aarsag til Filmens Handling, og slutter med et Forlis i vore Dage.

Vi føler Trang til herved at takke de Institutioner, uden hvis Sagkundskab og Hjælp vi ikke kunde have optaget Filmen. Vi takker: Fiskeridirektoratet, Esbjerg Fiskeriforening, Esbjerg Erhvervskontor, Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet, Københavns Navigationskole samt alle de danske Fiskere, der har vist vor Opgave Interesse og ydet os deres Hjælp, — og det er vort inderligste Ønske og Haab, at »Blaavand melder Storm«, Asas Film om den danske Fisker og hans Liv, er blevet et værdigt Resultat af Samarbejdet.

BLAAVAND MELDER STORM

af Alice O'Fredericks og Lau jun.

med Forord af

Statsminister Th. Stauning

Manuskript i Samarbejde m. Børge Müller

Musik: Kai Rosenberg

Sangtekst: Dan Folke

Orkester: Louis Preil

Fotografi: Karl Anderson - Tone: Poul Bang

Dekorationer: Carlo Jacobsen

PERSONERNE:

Fiskeskipper Jens Olesen. **Osv. Helmuth**
(Som Barn) Frits Helmuth
Anna, hans Mor Betty Søderberg
Johanne, hans Kone Ellen Løjmar
Inger, hans Svigerinde ... Lise Thomsen
Fiskeskipper Chr. Larsen .. Axel Frische
Svend, hans Søn **Lau jun.**
Thorsten, hans Søn John Price
Karen, hans Kone Johanne Blom
Fiskeskipper Mads Olesen. Sigurd Langberg
— Claus Mikkelsen. Carl Fischer
Førstemanden paa „Frida“. Carl Heger
Hjælperen - - - Erik Malberg
Kokkedrengen - - - Elith Foss
Førstemanden paa „Falken“. Gunnar Lauring
Kokkedrengen - - - Thorkil Lauritzen

Alice O'Fredericks

Lau jun.

Omkring Aarhundredskiftet rasede en frygtelig Storm langs Jyllands Vestkyst. Inde paa Land stod Klynger af ængstelige Kvinder og stirrede ud over det fraadende Hav, hvor deres Mænd kæmpede for Livet. Mange blev derude den Nat, og mellem dem var Anna Olesen's Mand, lille Jens' Far... Stille og gudfrygtigt fandt de fleste Enker sig i deres Skæbne, men Anna var fra København og af et iltert Temperament. Hun pakkede sine Ejendele sammen og besluttede at rejse til Hovedstaden med sin Dreng, saa han kunde blive Haandværker eller Købmand... alt andet end Fisker. *Ham* skulde Havet ikke faa! Annas Svoger, en stout Fisker Mads Olesen, forsøgte at tale hende til Rette ved at minde hende om, at i deres Slægt havde de været Fiskere og levet ved Havet i Aarhundreder, men hun vil ikke høre paa ham. Før de skiltes, tog han hendes Haand og sagde, at hendes Mand og de andre Fiskere, der døde paa Havet, ikke havde gjort dette for-gæves. Den frygtelige Ulykkesnat havde gjort Regeringen opmærksom paa Fiskernes farlige Arbejde og smaa Kaar, og bedre Tider vilde komme. En Dag skulde Fiskeriet nok faa den Plads i Danmarks Næringsliv, som det fortjener.

I hastige Glimt ser man nu, at Mads Olesen spaaede rigtigt. Fiskeriet blomstrede, og ved dets Side voksede en stor Industri og Handelsvirksomhed frem. Hver Dag bragte store Skibe og drønende Fiskebiler Tusindvis af Kilo dansk Fisk til Udlandet. Redskaber, Kuttere, Afsætningsmuligheder... alt gik frem med rivende Fart. Og Danmark byggede mange nye og flotte Havne, hvor Hundrevis at Kuttere holdt til...

Vi er naaet til 1938. I Esbjerg Havn sidder den nu hvidhaarede Mads Olesen og taler om gamle Dage med en anden gammel Fisker. De taler om »Lille Jens«, som vendte tilbage til Havet, da hans Mor var død, og som nu har den flotteste Fiskerkutter i Havnen. Han bliver af de andre Fiskere kaldt »Københavneren«, og er kendt som en heldig Mand, for hvem alt lykkes. Han bor i en lille Villa sammen med sin Kone Johanne og sin Svigerinde Inger, en yndig ung Pige. Hans Nabo er Fiskerskipper Chr. Larsen, Typen paa den brave jydsk Fisker med et lunt Glimt i Øjet. Han og hans Kone har to Sønner — to unge Mænd først i Tyverne. De to Brødre er vidt forskellige. Den ældste, Thorsten, er sygelig, bleg og har en skæv Skulder, der giver ham en krøblingagtigt Udseende. Svend, den yngste, er hans Modsætning. Han er kraftig, køn og rask. Forholdet er ikke det bedste i Hjemmet, fordi Thorsten daglig plages af Jalousi mod sin Broder. Rent galt bliver det, da han opdager, at de begge elsker samme Pige... Inger, Jens Olesens Svigerinde.

Dagliglivet gaar sin Gang for de to Fiskerfamilier. Jens Olesen prøver paa sin godmodige Façon at jævne Stridighederne omkring det unge Par, Svend og Inger; men en Dag er det blevet Svend for broget, og han gor op med sin Familie og tager Arbejde ombord paa Jens Olesens Kutter »Frida«. Jens er glad for den unge Mand, og alt tegner godt... indtil en Aften, hvor Svend har inviteret Inger med ud at danse. Uheldigvis ser Thorsten dem, og al hans Jalousi og gamle Had vælder op i ham. »Hjælperen« fra hans Fars Kutter kommer forbi. Det er en daarlig Fyr med Hang til Drik, og han faar Thorsten til at gaa med ind i Dansesalen, hvor han tyller ham

med al Slags Spiritus for at faa ham til at »glemme«. Men det har den modsatte Virkning, Thorstens Mindreværdskomplekser forsvinder, og i et Anfald af Raseri dingler han over til Broderens Bord og udfordrer ham til at komme ud paa Gulvet og slaas. Under Gæsternes Latter og muntre Tilraab fører Svend Broderen ud af Lokalet. Ude paa den stille Gade, under en Lygtes skarpe Lys, staar de to Brødre og ser hinanden ind i Øjnene. Thorstens Blik er fortvivlet og rasende, og efterhaanden mildnes Svends Vrede. Han smiler et lille vemodigt Smil til Broderen, hvis Kærlighed det aldrig er lykkedes ham at vinde, og beder ham gaa hjem og glemme dette Optrin. Thorsten vakler ned ad de mennesketomme Gader... han føler sig ydmyget og lille, og pludselig tænker han en skadefro Tanke. Han ved, at Svend næste Dag, sammen med Jens Olesen, starter paa en Tur helt op til Doggerbankerne og bliver borte i 14 Dage. Hvis han nu ødelægger Radioen ombord, kan Inger ikke tale med Svend i denne Tid, og det vil gøre dem begge urolige og kede af det....

Denne... som man skulde synes... ubetydelige Hævn faar frygtelige Følger. Om Efteraaret kommer Stormen ganske pludselig, og en Dag lyder Speakerens Stemme fra Blaaavand kaldende gennem Æteren... Meteorologisk Institut melder Storm!

Alle Kuttere paa Havet faar travlt med at faa Fiskegrejerne ombord og sætte Kursen hjemefter. Kun Kutter »Frida« fortsatte intetanende sit Arbejde. Da det første Vindstød faar Kutteren til at krænge, bliver Jens Olesen dog opmærksom paa Uvejret, som nærmer sig, og sammen med Svend og sine andre Folk faar han travlt med at gøre Baaden klar til at sejle hjem. Men det er allerede for sent. Medens Mørket falder paa, farer Stormen hylende hen over Havet, som rejser sig i taarnhøje Bølger, og det lille Fiskefartøj kastes rundt som en Nøddeskal.

Nu, 40 Aar efter hans Fars Død paa Havet, stirrer Jens Olesen op paa de samme forrevne Skyer, der jager hen over Himlen, og ud paa det samme stormpiskede Hav. Hans Skæbne synes at skulle blive den samme som hans Faders.

Men inde i Land gaar Thorsten hvileløst om, pint af Samvittighedsnag, og denne Sjælekrise aabner pludselig hans Øjne. Han føler sit Hjerte banke for Broderen, han opdager pludselig, at han holder af ham, at han altid havde været stolt af ham, men at Dagliglivets mange smaa Naalestik har gjort ham sær og uimodtagelig for Broderens Venlighed. Thorsten tilstaar alt for sin Far, og sammen gør de nu, hvad der kan gøres for at hjælpe en Kutter i Havnød. Alle moderne tekniske Midler bliver anvendt for at finde Kutterens Position... og mens Stormen raser videre, kæmpes der for at redde fire gode danske Fiskere fra Druknedøden....

Thorsten betaler med sit Liv for de andres, men da Døden lukker hans Øjne, holder han sin Broders Haand fast knuget i sin. En sær og urolig Sjæl har faaet Fred.

Men hvad der end sker, Solen vil atter skinne... Livet skal leves videre, og Jens Olesen og Svend Larsen sejler atter ud til fjerne Fiskepladser for at fravriste Havet dets Rigdomme... og inde paa Land staar deres Kvinder og vinker til dem. Saadan vil det fortsætte Generation efter Generation....

TONEFILMSVALSEN

(KOM SAA PIGER)

Musik: Kai Rosenberg.

Tekst: Dan Folke.

Der er Liv, der er Fest, der er Fut, der er Fart,
naar en Fisker faar Foden paa Land.
Naar hans Motor si'er Stop,
dukker Længslerne op,
og han glemmer det farlige Vand.
Det er tit, at hans Tørn er lidt haard, det er klart,
Søen kræver en Del af sin Mand.
Hvad gør det? For jeg ved, naar jeg naar til min Kaj.
Alle Pigerne venter paa mig.

Refrain:

Kom saa Piger —.
Følg mig, hvor Maagerne skriger.
Fisk er der straks — blot paa mit Vink.
Men jeg vil helst fiske Piger med Blink.
Kom saa Piger.
Her kan I finde en Havn.
Gør nu, hvad Hjertet det siger.
Kom — i min gæstfrie Favn.

Der er Sild, der er Torsk, der er Tun, der er Aal,
det er dem, jeg skal bjærge ombord.
Ja, det gør jeg saa let
med en Krog, med et Net,
og jeg fisker, til Fangsten er stor.
For jeg ved, at til sidst bli'r en Tøs til mit Maal.
Hun er den, som paa Fiskeren tror.
Det er nu, det skal ske. Hvor er den, jeg har kær?
Der er Chancer endnu for enhver.

Refrain:

Kom saa Piger —.

TONEFILMS- VALSEN

(Kom saa Piger)

faas i Klaverudgave til
Kr. 1,80 hos enhver
Musikhandler.

A/S Musikforlaget ASA

Eneforhandling:

Jac. Boesens

Musikforlag A/S

Frederiksberg, 11 Tlf. C. 2960
København K.

S. L. MØLLERS HOGTR. KBHVN.